

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Actio Qvarta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431.

ἀπλουτέροις ἀμφίβολον. τῆς δὲ ὑμέ-
τερας δι' ἧς γινέσθω ἔργον, ὅπως
ταμιεύως τελευτήσῃς πρὸς θεόν, ὅ
ἄξιον τῆς θεότητος τῆς μεγαλοπόλεως
ἀναδεχθῶμαι, ὅπως ὁποιοῦνται
ὑμέτερος μέλλοντα. ἡ δὲ βασιλεύ-
σης δι' ἡμετέρας πόλεως,
κοινὸν ταῖς ἀπαιτάταις ἀγίαις τῆς θεοῦ
ἐκκλησίαις τὸ ἔργον γινέται.

Κυρίλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
δρείας ἐβρόδωται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ δι-
χομαι, ἀγαπητοὶ καὶ ποσινότατοι ἀ-
δελφοί.

Φίλιππος πρεσβύτερος ἐκκλησίας
δοπισίων,

Ιουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύ-
μων,

Ἀρκάδιος ἐπίσκοπος ληγάτος,

Προϊέκτος ἐπίσκοπος ληγάτος,

Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας,

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων,

Μέμνων ἐπίσκοπος Εφέσου,

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Αἰνύρας,

* Βερίλιος ἐπίσκοπος Πέργης.

Ὀντων τῶν κατελόντων Νεστόριον
ὑπὸ τῶν διακοσίων, ἡρκέσθημεν ταῖς
ἐκκειμέναις υπογραφαῖς.

fere sit reddita. Orandus est au-
tem vobis Deus intenta precatio-
ne, ut dignus sede magnæ ciuita-
tis aliquis declaretur, qui vestrum
episcopatum administret. Nam si
regia ciuitas pie fuerit governa-
ta, ceteræ quoque omnes eccle-
siæ sanctæ Dei commodum hinc
reportabunt.

Ego Cyrillus Alexandriæ e-
piscopus opto vos in Domino
valere, dilecti ac desideratissimi
fratres.

Philippus apostolorum ecclesiæ
presbyter,

Iuuenalis Hierosolymorum epi-
scopus,

Arcadius episcopus & legatus,

Proiectus episcopus & legatus,

Firmus Cæsareæ episcopus,

Flauianus Philippensum episco-
pus,

Memnon Ephesiorum episcopus,

Theodotus Ancyrae episcopus,

Berinianus Pergesium episcopus.

Cum supra ducentos extite-
rint, qui Nestorium deposuerunt,
his subscriptionibus contenti fui-
mus.

ΓΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ACTIO QVARTA.

Λίβελλοι ὁποιοῦντες τῇ ἀγίᾳ συνό-
δῳ ὡς ἀπὸ τῶν ἀγωνιάτων ὁποιοῦντων,
Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας,
καὶ Μέμνωνος Εφέσου.

Libelli oblati sanctæ Synodo a
sanctissimis episcopis, Cyrillo
Alexandrino, & Mem-
none Ephesiorum.

ΤΟΙΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑΣ
ΔΕΑΠΟΤΩΝ ἡμῶν, Φλαυίου Θεο-
δοτίου τὸ τελευτήσας, καὶ Φλα-
υίου Οὐαλεντινιανοῦ τὸ τελεῖον, τῶν
ἀγωνιάων Ἀγρυψίων, τῶν πρὸς δεκάπλιαν Καλανδῶν Ἀγρυψίων, συνόδου

POST consulatum domini-
rum nostrorum semper Au-
gustorum, Flauii Theodosii XIII.
& Flauii Valentiniani tertium,
XVII. Kalend. Augusti, Synodo
H h h h iij

iuxta piissimorum Christianissimorumque imperatorum decretum in Ephesiorum metropoli congregata, confidentibusque in sanctissima ecclesia, quæ appellatur Maria, piissimis Deoque dilectissimis episcopis, Cyrillo Alexandrino, qui & Cælestini quoque sanctissimi ecclesiæ Romanæ archiepiscopi locum obtinebat, & Arcadio episcopo, Romanæq; sedis legato, & Proiecto episcopo, qui & ipse quoque Romanæ ecclesiæ legatus erat, & Philippo presbytero & legato, & Iuvenale Hierosolymorum, & Memnone Ephesiorum, & Flauiano Philipensium, qui & Rufi quoque piissimi Thessalonicensium episcopi locum tenebat, & Firmo Cæsareæ Cappadociæ primæ, & Acacio Melitenæ, & Theodoto Ancyræ Galatiæ primæ, ceterisque omnibus, & Befula diacono Carthaginensi; Hefychius diaconus dixit: Cyrillus sanctissimus & per omnia sacratissimus Alexandrinæ ecclesiæ episcopus, & sanctissimus Deoque carissimus Memnon Ephesiorum episcopus, sanctissimæ œcumenicæq; Synodo, quæ iuxta piissimorum Christianissimorumque imperatorum nostrorum edictum in hac Ephesiorum metropoli conuenit, libellum exhibuerunt: quem cum in manibus habeamus, si vestra sanctitas iusserit, recitabimus.

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit: Libellus a sanctissimis sacratissimisque episcopis Cyrillo Alexandrino, & Memnone Ephesino oblati recitetur, & inter acta referatur.

Hefychius diaconus legit.

ὁσιωτάτων ὁπισκόπων, Κυρέλλου τῷ Ἀλεξανδρείαν, καὶ Μένμονος τῆς Εφεσίων, καὶ σὺν ταῖς ἐδωτοῖς πατριάρχαις.

συγκροτηθείσης ἐν τῇ Εφεσίῳ μητροπόλει διαπιστάσεως τῶν θεοφιλεσάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων, ὧν καὶ δεδέντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τῇ καλουμένῃ Μαρίας, τῶν θεοφιλεσάτων καὶ θεοσεβέστων ὁπισκόπων, Κυρέλλου Ἀλεξανδρείας, διέποντος καὶ τὸ πόνον τῆς ἀγιωτάτης δεσχεπίσκοπου τῶν Ῥωμαίων ἐκκλησίας Κελεστίνου, καὶ Ἀρκადίου ὁπισκόπου καὶ ληγάτου τῆς Ῥωμαίων καθεδρᾶς, καὶ Προϊέκτου ὁπισκόπου καὶ ληγάτου τῶν Ῥωμαίων καὶ αὐτῆς ἐκκλησίας τυχεάνοντος, καὶ Φιλίππου πρεσβυτέρου καὶ ληγάτου, καὶ Ἰσθενάλιου Ἱεροσολύμων, καὶ Μένμονος τῶν Εφεσίων, καὶ Φλαυιδίου Φιλίππων, ἐπελόντος καὶ τὸ πόνον Ρούφου τῆς Ὀσσεβέστων ὁπισκόπου Θεσσαλονικέων, καὶ Φίρμου Καισαρείας Καππαδοκίας πατριάρχης, καὶ Ἀκακίου Μελιτῆνης, καὶ Θεοδότου Ἀγκύρας Γαλατίας πατριάρχης, καὶ τῶν λοιπῶν πάντων, καὶ Βεσουλά διακόνου Καρδαχίνης, ἡσυχίος διάκονος εἶπεν· Ὅτι πάντα ἀγιωτάτως καὶ ὁσιωτάτως δεσχεπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρείαν ἐκκλησίας Κύριλλος, καὶ ὁ ἀγιωτάτος καὶ θεοσεβέστατος ὁπισκοπος τῶν Εφεσίων Μένμων, λίβελλον ὁπιδεδώκασι τῇ ἀγιωτάτῃ καὶ οἰκουμένην σωδῶν, τῇ καὶ διαπιστάσεως τῶν θεοφιλεσάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων ἡμῶν ἐν τῇδε τῇ μητροπόλει τῇ Εφεσίῳ συγκροτηθείσῃ· ὃν μὲν χεῖρας ἔχοντες, εἰ κελύσεν ἡ ὑμετέρα ἀγιότης, ἀναγνωσόμεθα.

Ἰσθενάλιος ὁπισκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀναγινώσκω ὁ ὁπιδωδὸς λίβελλος παρὰ τῶν ἀγιωτάτων καὶ

καὶ τῶν λοιπῶν ἀνέγνω.

ANNO
CHRISTI
431.

Τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ κτ' θεοῦ χάριν,
καὶ θεασίμα τῇ φιλοφιλῶντων
καὶ φιλοχρίτων βασιλέων σωμα-
χθείῃ σὺ τῇδε τῇ Εφεσίῳ μη-
τροπόλει, Κύριλλος ἐπίσκοπος
Ἀλεξανδρέων, καὶ Μέμων τῆς
Εφεσίῳ.

*Sanctæ Synodogratiæ Dei, pie-
tissimorumque & Christia-
nissimorum imperatorum de-
creto in hac Ephesiorum me-
tropoli congregatæ, Cyrillus
Alexandrinorum, & Mem-
non Ephesiorum, episcopi.*

ΕΥΣΕΒΕΣ θεασίμα σὺ τῇδε
τῇ Εφεσίῳ μητροπόλει, καὶ ἡμᾶς
καὶ τὸ ὑμῶν ὁσίοτητα συνδραμεῖν ἐκ-
λάσειν, ὥστε ὁ ὁρθὸν τὸ δόξολογικὸν
πίστεως ὅρον κοινῇ ψήφῳ κρατυθῆ-
ναι, δοκιμασθῆναι δὲ καὶ τὸ κακοπονη-
θεῖσαν αἵρεσιν παρὰ Νεστορίου. ὅτι ἡ
μετὰ ἀγία ὑμῶν συνόδος ὁρθεῖ καὶ κανο-
νικῶς πάντα περὶ τοῦτα, συνήδρυσεν
μετὰ τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῇ κτ' πλε-
υρὸς τῇδε τῇδε μητροπόλιν, ἐκλάσει δὲ
μετὰ τῇδε τῇδε Νεστορίου εἰσελθεῖν
εἰς τὸ συνέδριον, καὶ δόξολογήσασθαι ὑ-
πὲρ ὧν ἐν τῇδε ὁρθῇ δόξῃ δέδυσθαι ἡμῶν,
καὶ σὺ ἰδίᾳς ἐπιστολῆς, ἀσεβεῖς καὶ
ἀληθεύουσιν ἀφιστῶν φωνὰς καὶ τῇδε
πάντων ἡμῶν σωτὴρ Χριστὸς. τρεῖς ὅν
αὐτὸν κληθέντα, καὶ μὴ ἀναγκάσιμον
ἀπαντῆσαι, διὰ τὸ κακῶς συνήδρυν
πλήθειναι, τοῖς τῇδε ἐκκλησίᾳ ἐπομέ-
νῃ θεομοίῳ, καὶ ταῖς ἐξ ὑμῶν ἐκλάσει,
πάντα ἀκριβῶς ἐξετάσασθαι τὰ κατ'
αὐτὸν, καὶ πληροφορηθεῖσαι, ὅτι καὶ
ἀντιθέτως καὶ δύσφημος ὅστις. πύ-
των οὕτω περὶ τῶν καὶ ἀνενέ-
χθεντων εἰς γνώσιν τῇδε ὑπερεσπέρων
καὶ καλλινίκων ἡμῶν βασιλέων, ὅψι
καὶ μέλεις, καὶ ὅτε ἐβούλετο, πλεῖν Εφε-
σίῳ καὶ τῇδε Νεστορίου φρονούντων,
ἵνα τῇδε τῇδε Νεστορίου φρονούντων,
ὧν οἱ μὲν εἰσι πάλαι καὶ τῇδε ἡμῶν, οἱ δὲ

PRIMUM edictum & nos & ve-
stram sanctitatem in hanc E-
phesiorum metropolim ea de cau-
sa convenire iussit, ut & rectum
apostolicæ fidei decretum com-
muni sententia confirmetur, &
hæresis a Nestorio recens inuecta
discutatur. Vestra autem sancta
Synodus recte canonicèque om-
nia gerens, in sancta huius metro-
polis ecclesia confedit. Vocavit
autem prædictum Nestorium, ut
ad confessum ingrederetur, & eo-
rum quæ in expositionibus, epi-
stolisque suis blasphemæ protule-
rat, impias ac sceleratas emittens
voces contra Christum omnium
nostrum saluatorem, rationem
redderet. Quoniam vero tertio
vocatus, sistere se recusavit, eo
quod mala conscientia perculsus
esset; omnibus quæ ad illius cau-
sam pertinebant, diligenter dif-
cussis & examinatis, certoque
comperto, quod hæreticus & bla-
sphemus esset; ecclesiasticas secu-
ta sanctiones, depositionis sen-
tentiam in ipsum tulit. His ad
eum modum transactis, & ad piis-
simorum inuictissimorumque im-
peratorum nostrorum notitiam
relatis; vix tandem, & quando
ipsi placuit, Ioannes Antioche-
nus Ephesum venit, & quosdam,
sicuti intelleximus, qui cum Ne-
storio sentiebant, collegit; (ex his
alii iam olim depositi fuerunt, alii

vero solo nomine sunt episcopi, utpote nullas ciuitates obtinentes) quasi indignatus, Christum fuisse glorificatum, eo qui blasphemus in illum fuerat, iusta depositione damnato, nescimus quomodo (si tamen quæ vulgo feruntur, certa veritate nituntur,) omni ecclesiastica lege proculcata, omnique ecclesiarum ordine & regula per iniuriam violata, impiam illegitimamque charitam concinnauit; ratusque depositionis titulo ferire nos posse, intolerabili contumelia affecit: idque cum sancta Synodus, quæ Nestorium deposuit, sanctos episcopos supra ducentos habuerit; ille vero ad triginta alios numero collegisset, vel hæreticos, vel de criminibus delatos. Et quidem nec per leges ecclesiasticas nec per imperiale decretum potestatem habuit, qua fultus vel quempiam ex nobis iudicare, vel omnino simile quidpiam attentare posset, præsertim vero contra maiorem sedem: quandoquidem, etiam si illi esset potestas iudicium exercendi, tamen canones ecclesiasticos sequi debuerat, & nos, quos iniuria affecit, commonefacere, necnon vna cum hac vniuersa nostra Synodo ad reddendam rationem vocare. Nunc vero nihil horum curans, neque timoris Dei cogitationem suscipiens, ea ipsa hora qua in Ephesiorum ciuitatem ingressus est occulte, nulloque nostrum quid per audaciam moliretur, omnino intelligente, suum caput delusit, ne dicamus ecclesiasticas sanctiones, eosque depositionis sententia contumeliose petit, qui in hodiernum usque diem prorsus ignorant, quamnam, ut id faceret, causam habue-

ἐδὲ πόλεις ἔχουσιν, ὅλλ' εἰσὶν ὀνόματι Ἀκρο
μόνω ὀπίσκοποι, ὥστε ἀνακατή-
σας, ὅπ' δεδόξασαι Χειρὸς, καὶ ταίρε-
σιν ὑπομέναντος δικαίῳ τῆ βλα-
σφημοῦτος εἰς αὐτ', ἐκ ἰσμεν ὅπως,
εἰ γὰρ ὅλως ὅστιν ἀληθὲς τὸ θρυλούμε-
νον, πάντα πατήσας θεομὸν ἐκκλη-
σιαστικὸν, καὶ πᾶσαν ὑβρείας ἀκολου-
θίαν ἐκκλησιαστικῶν, ἀσέβεις καὶ παρὰ
νομον συνέταξε χαρτὸν καὶ ἡμᾶς πρὸ
τῆς καταιρέσεως ὀνόματι διώσασθαι
πλήλιν νομίσας, ὑβρίσεν οὐ φορη-
τῶς καὶ πάντα τ' ἀγίας συνόδου, τῆς
Νεστόρειον κατελοῦσης, ὑπὲρ τοῦ δια-
κοσίου τ' ὀρθοῦ ἀγίοις ὀπισκοποῖς
ἐχούσης, ἐκείνου δὲ συλλέξαντος
αἰρετικοὺς καὶ διαβεβλημένους ἐπί-
σκοποις, τεράκοντά που ὀρθοῦ ὀρθοῦ.
καὶ τοὶ οὐτε ὑπὸ θεομῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν, οὐτε ὑπὸ θεοτοῦ βασι-
λικῶν ὀφεισθέντων ἔχων ἢ δικαστὴν ἢ
ἡμῶν, ἢ τοῦ ὅλως ὀπισκοποῦντος
τοιοῦτο, μάστιγι καὶ μέλειος θεοῦ
ὁπότε, εἰ καὶ ὀξυῶν αὐτῶν δικαστὴν,
καὶ τῶν ποῖς καὶ ὀπισκοποῦντος τοῖς
ἐκκλησιαστικοῖς, καὶ ὑπομέναντος τοῦ
ὑβρεσμένου ἡμᾶς, * καὶ τῆς ἄλλης
ἀπάσης ἀγίας ἡμῶν συνόδου καλέσασθαι
πρὸς ἀπολογίαν. καὶ δὲ πούτων μη-
δὲν ὑπολογισάμενος, μήτε τ' τῆς θεοῦ
φόβου εἰς νοῦν βαλὼν, καὶ αὐτῶν
πρὸς ὅραν, καὶ τῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν
Εφεσίαν λεληθότως, καὶ οὐδενὸς
εἰδότος τὸ σύμπαν ἡμῶν τὸ τεπολμη-
μένον, * κατέπαυσε τῆς ἐαυτοῦ καφα-
λῆς, ἵνα μὴ ἐχρησθῇ τ' ἐκκλησίας
θεομῶν, καὶ ὑβρίσας ἡμῶν καταιρέ-
σεως τοῦ μηδὲν εἰδότος μέλει σημε-
ρον. * καὶ τοῦ ποῖαν ἔχον εἰς τὸ πο-
* πρὸς φασιν; ὅτι τὸν ἀκόλουθον
ὅστι,

ANNO
CHRISTI
431.

* τοις,

ὅστι, μὴ οὕτω πατεῖσθε τὸν τ' ἐκκλη-
σίας θεομοῖς, μὴ τ' εἰκὴ φέρεσθαι καὶ
μειζόνων, ἢ καὶ λεληθότως τριαυτα
* Τελμᾶν, ἀπὸ ἐκ αὐτῶν ἐδρασαν οὐδὲ εἰς
ἐνὰ τ' ὡς πελδυστῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐ-
χόντων βαθμόν, καὶ ὑποχείρετα πρᾶ-
πόντων τ' εἰσὶν, ἐν ταῦτα δὲ ὅστι μὴ τ'
ἐτο στωδερακότων ἀπὸ, ἀναγκῶς
πρὸς ἀγνοίαν τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ
τὰ δὲ τὰ βιβλία, ὁρμίζοντες καὶ τῆς
ἀγίας καὶ ὁμοκυρίου βλάβος, μεταπεμ-
φθέντες καὶ αὐτὸν τ' Ἰωάννην, καὶ τὸν
συνδραματουρήσαντας ἀπὸ ὥστε
ἐλθόντας εἰς τ' ἀγίαν συνόδον δόλο-
ρήσαντες ὑπὸ τῆς ἰδίου πολυμήματος ἐ-
πίμωρος τῶν ἐχόντων δόλοειξαι, αὐτὸν
ἀπόστολον, καὶ ἀνάνομον τῆς καθ' ἡμῶν
ὑβρεως πεπονημένον ἐχρήρημα.

* αὐτῶν

* αἰτίας

Ακάκιος Ἐπίσκοπος Μελιτινῆς
εἶπε· Γενητὴν μὲν καὶ ἡ τοῦ τ' ἀπαθύν-
των ὑπονοία, εἴ γε καὶ * αὐτὴ ἀληθὴς
εἴη καὶ τοῦ τ' ἡ * ἀληθὴς τῶν ἀγνο-
των καὶ θεοφιλεσάτων Ἐπισκόπων Κυ-
ρίλλου τ' Ἀλεξανδρείας, καὶ Μένμο-
νος τ' Εφεσίων οὐτε γὰρ ἡμεῖς οἶόν τε, τοῖς
δόλοισι τῶν ἀγίων δόλο τῆς ἀγίας συνό-
δου, καὶ προσεθέντες τῇ κακοδοξίᾳ Νε-
στορίου, καὶ εἰς αὐτοὺς συνάψαντες, καὶ ὑπο-
ἐκλήμα ποσοῦτο καὶ τοιοῦτο γυρομήτοις
πολμᾶν τε καὶ τ' ἀρεδρῶν τ' οἰκου-
μηνικῆς ταύτης συνόδου διαπραγμάτευ-
μηδὲ ὁλως ἐχόντας * αὐθεντῶν. Ἐπὶ
τ' ἡρεσε τῇ ὑμετέρᾳ οἰοτήτι, ὥστε καὶ πρὸ
αὐτῶν τοῖς εἰς κρίσιν ἐκλυθῆναι,
ὑπομνηθεὶς διὰ τ' ἀλαβεσάτων ἐπι-
σκόπων, Ἀρχελάου, καὶ Παύλου, καὶ Γε-
ργίου, ὁ ἀρεδρος τῆς τριαυτῆς δόλοισι
σας ἐ τῆς Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος Ἰω-
άννης, τοῦ ὧν ἡπάτη δόλοισι τετα-
νὶ λόγῳ τριαυτῆ ἐπόλησε.

* ἐκείνου.

rit. Quia ergo indignum est, ec-
clesiasticas leges ita proteri, aufu-
que temerario contra maiores se-
te efferre, vel etiam ea clanculum
audere, quæ in aliquem vel po-
stremum in ecclesiis gradum for-
titum, ac sub eius manu & pote-
state degentem, committere non
auderet; & quia hic cum iis de-
git, qui vna cum ipso istud faci-
nus commiserunt; non potuimus
pietati vestræ libellos hos non of-
ferre, per sanctam & consubstan-
tialem trinitatem obtestantes, vt
ipsum Ioannem, eiusque in exci-
tanda hac tragœdia socios accer-
sat; quo in sanctam hanc Syno-
dum venientes, temeritatis suæ
rationem reddant. Nos enim pa-
rati sumus euidenter ostendere,
ipsum impie & illegitime hanc
nobis contumeliam inferre moli-
tum esse.

Acacius Melitenæ episcopus
dixit: Superuacanea de accusatis
est suspicio, etiam si ea vera sit; ac
superuacaneum est postulatum
Cyrilli Alexandrini, & Memno-
nis Ephesini, sanctissimorum pi-
entissimorumque episcoporum.
Fieri enim non potest, vt hi, qui
a sancta Synodo descuerunt, &
prauæ Nestorii opinioni seadiun-
xerunt, talique ac tanto crimine
obstricti tenentur, quidquam cō-
tra œcumenicæ huius Synodi
præsides audeant efficere, cum
nullam omnino habeant auctori-
tatem. Quoniam vero sanctitati
vestræ placuit, illos ea de causa
iudicio fisci oportere; Ioannes e-
piscopus Antiochenus defectio-
nis huius præsides, per Paulum &
Petrum & Archelaum episcopos
reuerendissimos admonitus, de
obiectis criminibus, cur hæc sit
ausus, respondebit.

liii

Concil. Tom. 5.

Cum itaque Archelaus Myndi Cariæ episcopus, & Paulus Lampæ Cretæ episcopus, & Petrus Parembolarum Palæstinæ episcopus abiissent, & reuersi essent; Firmus Cæsareæ Cappadociæ episcopus dixit: Doceant religiosissimi episcopi, quibus iunctum fuit ut mandatum perferrent ad reuerendissimum episcopum Ioannem, quodnam responsum ab illo tulerint.

Paulus Lampæ episcopus dixit: Missi a sancta vestra Synodo ad reuerendissimum episcopum Ioannem Antiochenum, ædibusque in quibus diuersatur, appropinquantes, militum, & aliorum quorundam, arma gladiosque inferentium, multitudinem conspeximus; qui ut ne ad ianuam quidem propius accederemus, impedimento nobis erant. Ægre tandem accessimus prope, & multis institimus sermonibus, dicentes: Pacifici sumus; nec enim multi sumus; tres tantum missi adsumus, admittite nos: sancta Synodus legitimi negotii causa nos destinavit, verba pacifica ad Ioannem reuerendissimum episcopum deferentes. Cum itaque magna turba circumfundemur, intelligens, ut verisimile est, Ioannes, qua de causa missi essemus, aditū ad se denegavit. Multa vero a multis dicebantur; inter quæ nonnulla quoque contra sanctam Synodum, & orthodoxam fidem blasphema continebantur; quæ tamen ob tumultuationem ibidem excitatam exacte referre nequiuimus.

Archelaus Myndensium episcopus dixit: Magnum tumultum, ac prope periculum adiunxit, cum ad reuerendissimi epi-

σκοπου Μυώδου ἡ Καρίας, καὶ Παύλου Ἰπποκόπου Λάμπης τῆς Κρήτης, καὶ Πέτρου Ἰπποκόπου Παρεμβολῶν τῆς Γαλασίης, καὶ ἐπανελθόντων, Φίρμος Ἰππίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· Διδασκέτω· ④ ποσε βέσται Ἰππίσκοποι, ④ τὸ δὴλωμα διακονῆσαι πρὸς ⑤ ἀλαβέσταιν Ἰππίσκοπον Ἰωάννῳ Ἰππάρχεντι, ἵενος ἐπυχον πρὸ αὐτοῦ ἀποκρίσεως.

Γαῦλ· ⑥ Ἰππίσκοπος Λάμπης εἶπε· Γεμφέντες παρὰ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου πρὸς ⑤ ἀλαβέσταιν Ἰππίσκοπον Ἰωάννῳ τῆς Ἀποχέων, πλησιάζοντες ἢ τῇ ταύτου οἰκίᾳ, ἐσταμένα πληθὺς στρατιωτῶν, καὶ ἔτερον ἱνῶν ὅπλα καὶ ξίφη Ἰππφορομένων, οἱ οὐδὲ συνεχώρουν ἡμῖν πλησιάζειν τῷ πυλῶνι. μέγας δὲ πλησίον ἐγγυρόμην, καὶ πολλὰν ῥηέντων παρ' ἡμῶν· ὅτι εἰρηνικοὶ ἐσμεν, μὴ γὰρ πληθὺς ἐσμεν, ἥτις ἐσμεν ἀπισταλέντες, δέξασθε ἡμᾶς· ἡ ἀγία συνόδος ἀπέστειλεν ἡμᾶς ῥήματα ἔχοντας εἰρηνικά, κανονικοὶ ἐνεκα πρὸς ἡμᾶς, πρὸς τὸ ἀλαβέσταιν Ἰππίσκοπον Ἰωάννῳ. πολλὰν τοίνυν περὶ ἐλεσηκότων ἡμᾶς, γνοίς, ὡς εἰκοι, πλὴν αἰπάν, δι' ἡμᾶς ἀπεστάλημεν, ἐκ ἐδέξατο ἡμᾶς. πολλὰ δὲ πρὸς πολλὰν ἐρρέθη, ἐν οἷς ἐδύσφημα ἡμῶν καὶ τῆς ἀγίας συνόδου, καὶ καὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως· ἃ ἵνα διακονῆσαι διὰ ⑤ ῥυόμην ἐκείσε θόρυβον μὲν ἀκριβείας οὐ δεδιωμήθη.

Ἀρχέλα· ⑥ Ἰππίσκοπος Μυώδου εἶπε· Γολὴν θόρυβον, καὶ κίνδυνον μικροῦ δεῖν ὑπεμείναμεν, ἐν τῇ οἰκίᾳ παραγγυόμενοι τῇ ἀλαβέσταιν Ἰπ-

ANNO
CHRISTI
431.

σκοπού Ιωάννου, σεβαστιανῶν ἑξήφθ
γυμνωσάντων, καὶ ξύλα κρατούντων,
καὶ ἀπὸ λουούτων ἡμῶν, καὶ πλείστοις ἐτέ-
ρου φερεσῶτος· καὶ πολλοὶ ὄψακα-
λέσαντες μένουσιν αὐτοῖς, ἐκ οὗ δὲ ἡ
αἰτίαν ἐκ ἐδέχθημεν.

Πέτρος ὁ ἐπισκοπὸς Παρεμβολῶν
εἶπε· Παρεμβολῶν καὶ αὐτὸς ἄμα
τοῖς ἐκκλησιαστικῶν ἐπισκοπῶν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὁ
Ιωάννου, πολλὰν σεβαστιανῶν ὁ-
πλὰ ἐμφοροῦμεν, καὶ γυμνωσάν-
των, καὶ φερεσῶτων ἡμῶν, καὶ ἐτέ-
ρον ὅτι πολλὰν συνὸ αὐτοῖς ἐκείσε δο-
ρυβουούτων, καὶ ἀπὸ λουούτων ἡμῶν καὶ
βλασφημίας ἀφέντων ῥήματα καὶ
τὸ ὁρθόδοξον πνεῦμα, ἐκ τῆς ἀγίας ὑμῶν
καὶ θεοφιλοῦς συνόδου· παρακαλέ-
σαντες μένουσιν αὐτοῖς, καὶ τὰ παρὰ τῆς
ἀγίας συνόδου διακοήσαι ῥήματα
τῶ ἐκκλησιαστικῶ ἐπισκοπῶ Ιωάννη,
ἐκ ἐδέχθημεν· γόντος, ὡς οὐ μὲν
τὸ αὐτὸ ἐκκλησιαστικῶ ἐπισκοπῶ Ιω-
άννου τὴν αἰτίαν, ἐφ' ἣ ἀπεστάλημεν·
ὡς ἴσμεν γὰρ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ κληρικῶν,
οἷς εἰρήκαμεν, ὅτι ἀπεστάλημεν
παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου· οὐδεὶς δὲ
ἡμᾶς δεχθῆναι συνεχώρησε.

Κύριλλος ὁ ἐπισκοπὸς Ἀλεξαν-
δρείας εἶπε· Συνορεῖ ἡ ἀγία ὑμῶν
συνὸς, ὅτι ἐγὼ μὲν, καὶ ὁ ἐκκλησιασ-
τικὸς καὶ θεοφιλέστατος συνεπίσκοπος
Μέμωνων ἐν ταῦτά ἐστιν, καὶ τὸν ἐ-
χόντες τὸ συνὸς, καὶ τῇ ἑαυτῶν ὑπο-
λήψει συστήναι ὑπερεπιστάμενοι· ἀλλ' ὡς
ἐοικε, μελέτη μία τῶ τε αἰρετικῶ Νε-
στορίῳ, καὶ τῶ ὑπερασπιστῶν τῶ αὐτῶ
δογματῶν Ιωάννῃ τῶ τῆς Αντιοχείας
ἐπισκοπῶ, καὶ τῇ τῆς ἀγίας ἐκκλη-
σίας ἀπονοεῖται θεσμῶν, καὶ κα-
Concil. Tom. 5.

scopi Ioannis ædes iam venimus,
militibus gladios nudantibus, &
fustes tenentibus, qui nobis mi-
nabantur. Circumstabat & alia
hominum multitudo. Cum au-
tem permultos rogassemus, vt ei
nostrum aduentum nunciarent,
nescio quam ob causam admissi
non simus.

Petrus Parembolarum episco-
pus dixit: Et ego quoque cum
venissem vna cum piissimis epi-
scopis ad reuerendissimi episcopi
Ioannis domum, multos milites
comperi arma portantes, & eua-
ginantes, ac nos circumuallantes:
alios quoque non paucos cum il-
lis, qui & turbas illic ciebant, &
minabantur nobis, & voces præ-
terea blasphemias cum in ortho-
doxam fidem, tum in sanctam
quoque Deoque dilectam Syno-
dum vestram emittebant. Cum
autem rogarem, vt nos adesse
significarent, quo verba a sancta
Synodo ad reuerendissimum epi-
scopum Ioannem mandata re-
nuntiarem, repulsam passi su-
mus; non ignorante, vt putamus,
eodem reuerendissimo Ioanne,
quamobrem missi essemus. Ade-
rant namque nonnulli ex clericis
illius, quibus a sancta Synodo mis-
sos nos esse indicauimus. Nemo
autem nos admitti permisit.

Cyrillus Alexandriæ episcopus
dixit: Sancta vestra Synodus, &
me, & reuerendissimum, Deoque
dilectissimū coepiscopum Mem-
nonem adesse hic cernit, pura cō-
scientia fretos, nostramque exi-
stimationem defendere paratos.
Sed, vt videtur, vna cura est hæ-
retico Nestorio, & Ioanni Antio-
cheno episcopo eius dogmatum
defensori, vt & contra sanctæ ec-
clesiæ leges insaniant, & ad ratio-

nem de admissis reddendam vocati, domos, in quibus degunt, armis circumsepiant, inaccessasque illis efficiant, qui ad purgationem eorum, de quibus rei aguntur, legitime illos citant. Quia igitur prædictus reuerendissimus Ioannes delictum suum veritus, varias dilationis causas sibi comparat, (quemadmodum videre est ex his quæ piissimi episcopi docuerunt, ac potius, ut dixi, ex eo, quod illis, qui a sancto Concilio mittuntur ad domicilium suum, aditum interclusit) perspicuum est eum suo sese iudicio condemnare, propriamque audaciam culpæ: ideoque ad sanctam hanc magnamque Synodum suspectum habet & pertimescit accessum. Vestra proinde sanctitas, quæ vanis rumoribus aures non accommodat, sed rei naturam considerat, digne- tur ea quæ impie contra nos intentauit, legitimis vel maxime sententiis abolere, & quæ videbuntur, in eum decernere, qui talem nobis ignominiam ausus est inferre.

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit: Oportebat quidem Ioannem reuerendissimum Antiochiæ episcopum, hac sancta & magna & œcumenica Synodo considerata, confestim, ut de iis quæ ipsi obiiciuntur, se purgaret, accurrere, & ad apostolicam sedem magnæ Romæ nobiscum confidentem, ac obedire & honorem deferre apostolico Dei ecclesiæ Hierosolymorum, præsertim cum apud illam sedem Antiochenæ ipsi sedi ex apostolico ordine & traditione mos sit dirigi, & apud ipsam iudicari. Sed

σας ὡς ὁ μάλιστα ἔδος αὐτῷ τῷ Αντιοχείων θρόνῳ τοῦθι καὶ ὡς ἀδούτως ἰθὺν ἔσται, καὶ παρ' αὐτῷ δικάζεσθαι. Ἡ

λουμύοις εἰς δόξαζαν ὧν πεπλη-
μελήκασι, ὅποιοι τὰς αὐτῶν ὡς
φράσιν οἰκίας, ἀπορίτοις τε αὐ-
τὰς δόξαζαν τοῖς κανονικῶς κα-
λοῦσιν εἰς δόξαζαν, ὧν διθυώνται.
Ἡ δὲ τῶν οὐ μνημονευθεὶς ἀλαβέ-
σατος Ιωάννης, δεδιὼς τὸ ἴδιον πλημ-
μέλημα, ποικίλας ἀφορμας ὑψο-
ύσας εἰς αὐτὸν ποιεῖται, ὡς ἔστιν
ἰδεῖν ἀφ' ὧν ἐδιδάξαμεν ὅτι θεοσεβέ-
σαι τὸν ἡπίσκοπον, μάλλον δὲ, ὡς ἐ-
φύω, ἀφ' ὧν ἀπορίτοις τοῖς δόξαζαν
λουμύοις ὡς τῆς ἀγίας συνόδου ἢ
ἐαυτῶν κατεσκεύασεν οἰκίαν, διότι
ὅστις ἐαυτῶν καταψιφισμῶν, καὶ
τῶν οἰκείων ἐλμυμάτων κατηγο-
ρεῖται, δι' ὧν ὑποφράται καὶ δέδιε τὴν
ἀφίξιν τὴν εἰς τὴν ἀγίαν ταύτην καὶ
μεγάλαν συνόδον. καὶ ἔτι ὡς αὐτῷ
τοῖν αὐτῶν ἢ ὁσίοις, ἀποσάρπασεν
τὴν ἀκολῶν ἔχουσα, καὶ τῇ φύσει τῆς
πράξεως ἐνόησα, τὰ μὲν καὶ
ἡμῶν ἀνοσίως παρ' ἐκείνου πεπλημ-
μύνα τῆς ἐνομοτάτοις ἀφαιρέσει
ψήφοις, ὁρίσας τὴν δοκοῦντα κατ' αὐτῶν
αὐτῶν, τοιαύτην ὕβριν ἐπενέγκειν ἢ
μὴν πολήσαντος.

Ιουβενάλις, ἡπίσκοπος Ιερο-
σολύμων εἶπεν· Εὐχέλῳ μὲν Ιωάν-
νι δὲ ἀλαβέσατον ἡπίσκοπον Αν-
τιοχείας, ἐν θυμῷ μὲν τὴν ἀγίαν καὶ
μεγάλαν καὶ οἰκουμένην συνόδον
ταύτην, ὡς εἰς δόξαζαν τῶν
ἐπαρχιμῶν αὐτῶν δραμεῖν, καὶ
δόξαζαν θρόνον συνεδρῶντα ἢ
μὴν τῆς μεγάλης Ρώμης, καὶ τῶν δό-
ξαζαν τῆς Ιεροσολύμων ἀγίας
θεοδικησίας ὑπακοῦσαι, καὶ ἡμῶν
ἀκοῦσαι καὶ δικάζεσθαι. Ἡ

exactius aliquanto de illius sensu nobis constaret, dixerunt : Vel coram tabellionibus hæc dicere non recusamus.

Timotheus Termesi & Eudociadis episcopus dixit : Sicut pietas vestra mandarar, ad reuerendissimi episcopi Ioannis domum nos contulimus. Cumque clericos præ foribus consistentes comperissemus, aduentus nostri causa indicata, vt nos intromitterent, coramque ea quæ in mandatis habebamus, exponere liceret, rogauimus. Ingressi clerici hoc nobis responsum dederunt : Nos hominibus excommunicatis & depositis responsum non damus : ne se fatigent crebra citatione nos interpellantes.

Eustathius Docimii episcopus dixit : Secundum iussionem sanctitatis vestræ deuenimus ad domum, in qua manet reuerendissimus episcopus Ioannes Antiochenus ; ibique clericos inuenimus, quos rogauimus, vt nuntiarent, oportere nos eundem reuerendissimum Ioannem conuenire, eaque quæ a sancta hac Synodo ipsi significabantur, exponere. Cum autem ad illum introissent, & ad nos reuersi fuissent, hæc dixerunt : Illi a nobis sunt depositi & excommunicati, & ne laborent, vocantes nos. Ceterum cum eorum nomina, qui internuntii extiterant, dignoscere conaremur, nec dicere voluerunt, nec indicare : hoc solum aiebant : Clerici sumus, non tabelliones.

Cyrillus episcopus Alexandriæ dixit : Dominus noster Iesus Christus, qui & nunc quoque sanctæ Synodo præsens est, rerum naturas manifesto indicio nobis prodidit, dicens : Omnis qui

ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἔφασαν· ὅτι καὶ ἡ
ἐκ τῶν βουλαίων ταῦτα οὐ φέρεται
τοῦ μὲν εἰπεῖν.

Τιμόθεος Ἐπισκοπὸς Τερμησοῦ καὶ Εὐδοκιάδος εἶπεν· Ὡς ἐκέλευσεν ἡ θεοσεβία ὑμῶν, παρεγγράμματα ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς βλαβεράτου Ἐπισκοποῦ Ἰωαννοῦ καὶ ὑπάρχοντες πρὸς τὸν εὐσεβὲς κληρικοὺς ἐστῶτας, ἐμμενύσαμεν, ἀξιουμένους δεξιῶναι, καὶ κατὰ τὸν νόμον εἰπεῖν τὰ ἐν τῇ βλαβερᾷ ἡμῶν. ὅτι εἰσελθόντες, πάντων ἡμῶν τὸν δόκον δίδωμεν· ὅτι ἡμεῖς ἀκοινωνήτοισι καὶ κληρικῶσι δόκον οὐ ποιοῦμεν. μὴ καμνέτωσαν καλοῦντες ἡμᾶς σωχῶς.

Εὐστάθιος Ἐπισκοπὸς Δοκιμίου εἶπε· Κατὰ τὴν ἐκέλευσιν τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος παρεγγράμματα ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἔντα μὲν οἱ βλαβεράτοι Ἐπισκοπὸς Ἰωάννης τῆς Ἀντιόχειας καὶ τοῖς ἐκείσε κληρικοῖς ὑπάρχουσιν ἀφ᾽ ἡνέσαμεν μενύμεναι, ὡς δὲ ἡμᾶς συντυχίᾳ τῶν αὐτῶν βλαβεράτου Ἐπισκοποῦ Ἰωάννη, ὅτι εἰπεῖν τὰ πρὸς τῆς ἀγίας ταύτης συνόδου δηλωθέντα αὐτῶν. ὅτι εἰσελθόντες, καὶ ἐπαναστάντες πρὸς ἡμᾶς, ἔφασαν· ὅτι ἡμεῖς καὶ κατέλομεν, καὶ ἀκοινωνήτοισι πεποιήκαμεν, καὶ μὴ καμνέτωσαν καλοῦντες ἡμᾶς. ἐπεφράμματα ὅτι μαθεῖν τὰ ὀνόματα τῶν εἰσελθόντων μενύμεναι, ὅτι εἰπεῖν ἐκ τῆς βουλήσεως, οὐδὲ μενύμεναι, λέγοντες· κληρικοὶ ἐσμεν, καὶ οὐ βουλάριοι.

Κύριλλος Ἐπισκοπὸς Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ καὶ νῦν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ παρὼν, τὰς τῶν παραγράφων φύσεως ἐναργεῖς ἡμῶν κατέστησεν εἰπόν· ὅτι πᾶς ὁ

ANNO
CHRISTI
431.

τὰ Φαῦλα φερόμενοι μισοῖ τὸ Φῶς,
καὶ ἐκέρχεται παρὰ τὸ Φῶς, ἵνα μὴ ἐ-
λθῇ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ τὸ παρόντα καὶ
νῦν τὸ βλάβεσθαι τὸν Ἰωάννην τὸν Ἀντι-
οχείας ἐπίσκοπον ἡ ὑμετέρα πατρι-
σὶς οὐκ ὁμολογῶν. καὶ τὸν ἑαυτῶν
*συνοδικὴν πεπραχέναι καὶ ἡμῶν κα-
νονικὴν, ἡ δὲ ἐκείνη πῶς ἐκέρχεται
αὐτὸν ἀφικέσθαι παρὰ τὴν ἐκείνην
ἀγρίαν ταύτην καὶ οἰκουμένην συνο-
δικὴν, ὥστε καὶ ψήφῳ τῇ αὐτῇ ὑμῶν ἐπι-
σφραγισθῆναι αὐτῶν τὸ ἐγκρίψαι μάλ-
λον ἰσχύσαι καὶ ἡμῶν, εἴπερ ἐπέπρακ-
το καὶ θεσμοὶ ἐκκλησιαστικοί; διὰ
τῆς δὲ διὰ τὸ μισοπάνηρον τῆς ἀγίας
ταύτης καὶ μεγάλης συνόδου, καὶ οἱ δι-
δουσεως καὶ παρανόμως ἐνυβρίσας
ἡμᾶς, παρὰ ταῦτα τὴν ἀφίσχιν, ἵνα μὴ τὴν
ἐαυτῶν προσηγορίαν ὑπομένειν ἡ-
μῶν καὶ ἀγανάκτησιν κρύπτει γὰρ
ἀπεπλημμέληκε, καὶ αἰχμῶνεται ἐπὶ
κριταῖς ὑμῶν ἐμφανισαί τὴν αὐτῶν πα-
ρανομίαν. ὅθεν καὶ παρακαλοῦμεν ἀ-
ποφύνασθαι τὴν ἀγρίαν ταύτην συνοδικὴν,
ἐν τῇ δὲ ἡδὴ μηδεμίαν μὴ ἰσχύει τὰ
παρὰ ἐκείνου τετολμημένα καὶ ἡμῶν
ἐχθρὰ κληθέντα δὲ ἐκείνους, ὑπὲρ ὧν
δεδρακεν ἀνοσίως, ἐν νόμῳ καὶ δικαιο-
σύνῃ ὑποφάσας τῇ παρὰ ὑμῶν καὶ ἀπὸ
τῶν κανόνων ὑπενεχθέντα.

Μέμνων ἐπίσκοπος Εφέσου εἶ-
πεν· Ἡ ἀκακία τῶν γυναικῶν βλάβε-
σαί τοις ἐπισκόποις Ἰωάννης τῆς Ἀντι-
οχείας, καὶ τὰ ἅμα αὐτῶν βλαβερὰ τῶν ἡ-
γῶν, ἀφ' ὧν ἐνέωτέριστο, καὶ τὸ θε-
σμὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡτάκτισε, δι-
λιν τῇ ὑμετέρᾳ γέγονεν ὁσότης. ὅθεν
καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκείνῳ τετολμημένα
καὶ ἡμῶν διὰ λιβέλλου ἀνεδιδάξα-
μεν τὴν ὑμετέρᾳ ὁσότητα. καὶ κα-
νο-

mala agit, odit lucem, & non ve-
nit ad lucem, ut non arguantur o-
pera eius. Hoc Ioanni reuerendis-
simo Antiochiæ episcopo nunc
accidisse, vestra utique sanctitas
& vigilantia perspicit. Nam si
conscientia teste aliquid canonici-
cum, Deoque gratum in nos egis-
se cognoscit, qui fieri potuit, ut
non alacriter ad hanc sanctam &
oecumenicam Synodum se con-
ferret, ut eius conatus, si quidem
ecclesiasticis sanctionibus con-
sentaneus esset, vestra quoque
sententia comprobatus, maius
robur aduersum nos fortiretur?
Quoniam vero timet sanctæ &
magnæ huius Synodi aduersus
improbam odium, impiaque
& iniusta contumelia se nos affe-
cisse non ignorat, recusat venire,
ne conuenientissimam sibi poe-
nam & indignationem patiatur.
Celat enim quæ peccauit, & eru-
bescit, vobis iudicibus suam pa-
tefacere iniquitatem. Quamob-
rem rogamus, ut sancta hæc Sy-
nodus pronuntiet, ea nullius mo-
menti in posterum esse censenda,
quæ ille in nos per audaciam ma-
chinatus est: ipse vero denuo ci-
tatus, propter ea quæ impie pa-
trauit, legitimæ iustissimæque ve-
stræ, sacrorumque Canonum sen-
tentia subiiciatur.

Memnon Ephesi episcopus di-
xit: Illegitima Ioannis reueren-
dissimi episcopi Antiocheni, &
paucorum quorundam cum eo
conspirantium sententia, e nouis
rebus, quas gessit, & ex ecclesia-
sticarum sanctionum perturba-
tione, vestra sanctitati manifesta
euasit. Vnde etiam quæ is ad-
uersum nos per temeritatem ma-
chinatus est, libello vestra sancti-
tati oblato aperuimus: vosque

iure permoti, illum per sanctissimos episcopos accerxistis, vt quæ præter leges ecclesiasticas, imo vero contra ordinem ecclesiasticum deliquerat, defenderet; rationemque de his, quæ temere contra Canones molitus fuerat, redderet: sed ille putrida conscientia detentus, citationi parere recusauit. Quamobrem sanctam & œcumenicam vestram Synodum rogauimus, vt illa quæ ab ipso, paucisque ipsius sociis (quorum aliqui sunt hæretici, aliqui nec ciuitates habent, nonnulli quoque multis criminibus sunt obnoxii) inique sunt acta, licet per se alioqui sint irrita, nullamque vim prorsus obtineant, vt-pote in Canonici ordinis iniuriam temerario ausu gesta, abrogentur etiam per sententiam sanctæ & œcumenicæ Synodi; nostraque circa fidem orthodoxam, quam a sanctis patribus accepimus, instantia approbata, id quod videbitur, in illos decernatis.

Sancta Synodus dixit: Nullam vim, vel ordinem habere ea, quæ gesta sunt, cum Ioannes in omnibus contra Canones fuerit impulsus, ex actis innotuit. Nam si, quæ fecit, congruum aliquem ordinem continerent, a sancta Synodo vocatus vtique suæ nouitati patrocinarî non dubitasset. Vnde cum hæc numquam habuerint robur, nec Canonica sint ratione transacta, sancta Synodus inuolida esse pronuntiat; nec vllum iis, qui contumeliam perpeffi sunt, præiudicium afferre posse declarat. Quod autem consequens est, & ad se pertinet, sancta Synodus faciens, ea quidem quæ hodie no die acta sunt, in piissimorum,

νικῶς κινῆμενοι κεκλήκατε δι' οὓς ἡ
ἐκ τῶν ὑποκρίνων συζητῶν αὐτὸν τοῖς
ἐν αὐτῷ ἐκ τῶν διανοητικῶν ἐκ-
κλησιαστικοῖς, μᾶλλον ὅτι καὶ ἐκ κλη-
σιαστικῆς ἀκολουθίας ἡμῶν τημένοις, καὶ
ἀπολογισαμένοις ἐφ' οἷς καὶ τῶν κανόνων
ἐξαρτῶν ἐπὶ ἄλλὰ σαφῶς τῶν σωφρό-
νων κληρικών, ὑπακούσαντες ἐκ ἡγουμένης
κληρικής. Τούτου χάριν τὴν ἀγίαν συν-
δὸν ὑμῶν καὶ οἰκουμένην ἐκτελέ-
σαντες, τὰ μὲν παρ' ἐκείνων ἀείσματος
πεπραχέντα, καὶ τὰ ἅμα αὐτῶν διαβε-
βημένων ὄντων, ὧν τινὲς μὲν αἰρετικοὶ
πυχνοῦσι, τινὲς δὲ μηδὲ πόλιν ἔχον-
τες, καὶ ἕτεροι δὲ πολλὰς αἰτίας ὑπε-
βητοὶ ὄντες, δεῖν αὐτῶν ἐκ τῶν ἀνι-
στρέφειν πυχνοῦντα, διὰ τὸ ἐφ' ὑβρίδος
τῶν κανόνων ἐκταξίας τελευτῆσαι, κα-
ταλυθῆναι καὶ ψήφῳ τῆς ἀγίας καὶ
οἰκουμένης συνόδου, τῶν τε ὑμῶν
τέραν δεχομένων ἐντασιν ἐπὶ τῷ ὁ-
δοδρόν πρίν, καὶ ὡς τῶν ἀγίων πα-
τέρων παρελήφμεν, ὁρίσασθαι καὶ
ἐκείνων τὸ ὁρίσασθαι.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· Μηδεμίαν
ἰσχύϊ, μηδὲ ἀκολουθίαν ἔχοντα πε-
πραγμένα, ὅτι πάντων ἀκανονίστως
Ἰωάννης κινήσας, ἐκ τῶν πεπραγμέ-
νων δηλώσας. * ἡ γὰρ αὐτὴ ἐπέστησε
προσκαλέμενος ὡς τὴν ἀγίαν συν-
δὸν συζητῶν τοῖς ἐν αὐτῇ νεωτεριάζει-
σιν, εἰ ἵνα ἔχοντες ὁλοκλήρως ἀκολουθίαν τὰ
πεπραγμένα. ὅθεν * ἡ μὲν μηδὲ
δεχόμενοι ἰσχύϊ ὄντες, ἐπεὶ κανονικῶς γε-
γονότα λόγῳ, ἀνίσχυρα ἡ ἀγία σύνο-
δος ἀποφάνει· ἐδὲν τῶν ὑβρισμένων
περὶ κρίμα φέρειν δυνάμενα. τὸ δὲ
ἀκόλουθον, καὶ τὸ ὅτι ἐπὶ ἄλλων ἐαυτῇ
ποιούσα ἡ ἀγία σύνοδος, τὰ μὲν
τῆμερ * πεπραγμένα αὐτοῖς εἰς
γινώσκον

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
CHRISTI
431.

γνωσιν τῶν διαβεσάτων καὶ φιλο-
χρίτων βασιλέων ὥς τε μηδὲν ἀγνοη-
θῶναι τῶν δρασέως ὑφ' ὕβρει τῆς ἀ-
γίας συνόδου παρὰ Ἰωάννου τελο-
μημύων. ὁ δὲ διαβεσάτος ἐπι-
σκοπος Ἰωάννης καὶ τῇ τριτῇ περὶ κλη-
θεὶς κλήσι, εἰ μὴ ἅπαντί σφε, πτω-
καὶ ταῖς τῶν κανόνων αὐτῶν ἡ ἀγία
καὶ οἰκουμένη συνόδος ψιφίεται τὸ
ἐποφελόμενον.

Christianissimorumque impera-
torum cognitionem deducet, ne
quid ex iis illos lateat, quæ arro-
ganter in contumeliam sanctæ
Synodi, & temere gesta sunt a Io-
anne: ipsum vero reuerendissi-
mum episcopum Ioannem tertia
adhuc citatione accerset. Quod
si tertio vocatus, adhuc non com-
paruerit, tunc demum sancta &
œcumenica Synodus Canones se-
cuta, meritam sententiam in il-
lum feret.

ΓΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

ACTIO QVINTA.

ΤΟΙΣ Μὲν πρὸς ὑπατίαν τῶν δε-
σποτῶν ἡμῶν, Φλαυίου Θεοδο-
σίου τὸν τελοκαθέκτον, καὶ Φλαυίου
Οὐαλεντινιανὸν τὸν τρίτον, τῶν αἰω-
νίων Αὐγούρων, περὶ δέκα ἐξ Κα-
λανδῶν Αὐγούρων, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἀγίας αὐτῆς συνόδου, καὶ δεσποτῶν
ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, τῇ καλουμένη
Μαρίᾳ, τῶν θεοφιλεσάτων καὶ θεο-
σεβεσάτων ἐπισκόπων. ΚΥΕΛΛΕ
ἐπίσκοπος Αλεξάνδρειας εἶπε. Τῇ
πρεσβυτέρᾳ τῆς ὑμετέρας ἐκκλησίας
ἀδελφὲ συνεδροβούσης, παρόντων ὧν
καὶ τὸ δόγμα τῆς μεγάλης Ρώμης ἀπεσταλ-
μῶν ληγάτων, ἡτοι τοποτηρητῶν τῆς
ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπι-
σκοποῦ Κελεσίνου, βιβλία περὶ συ-
τάξεως ἐγώ τε καὶ ὁ θεοφιλέστατος
Μέμνων ἐπίσκοπος τῆς δεξιᾶς Εφε-
σίων μητροπόλεως, αἰτούμετες εἰς τὴν
ἀγίαν καὶ οἰκουμένην ταύτην συνό-
δον κληθῆναι τὸν διαβεσάτον ἐπι-
σκοπον Ἰωάννην τῆς Αντιοχείας ἐπι-
σκοπῆς, καὶ ὅτι αὐτὸς τὴν καὶ ἡ-
μῶν συνάσαντας ὕβριν, καὶ τὴν τῇ κατὰ τὴν ὁνόματι
συνάσαντας, ὥς τε ὁρῶντας δόγμα λογισαδαί, καὶ ταῖς ἐαυτῶν συνάσειν ἀθυροστομίαις,
Concil. Tom. 5.

POST consulatum domino-
rum nostrorum semper Augu-
storum Flauii Theodosii XIII. &
Flauii Valentiniani III. decimo
sexto Kalendas Augusti, eodem
die, sanctissima Synodo Dei amā-
tissimorum ac piissimorum epi-
scoporum confidente in eadem il-
la ecclesia, quæ vocatur Maria,
Cyrillus Alexandriæ episcopus
dixit: Hesterno die sanctitate ve-
stra in hoc ipso loco confidente,
præsentibus etiam legatis a ma-
gna Roma missis, videlicet san-
ctissimi piissimique episcopi Cæ-
lestini locum tenentibus, ego, &
Memnon reuerendissimus huius
Ephesinæ metropolis episcopus,
libellos obtulimus, postulantes,
vt Ioannes reuerendissimus eccle-
siæ Antiochenæ episcopus, & qui
vna cum ipso iniuriam in nos
contexuerunt, depositionisque
abuti nomine præsumpserunt,
ad sanctam hanc & œcume-
nicam Synodum accerferentur,
quo coram causam pro se dice-
rent, suæque dicacitati patro-
K k k k